

... έραστοῦ χωρίον Νύμφαις θυσίαν λέγουσα
 όφείλιν. είκοσιν απέχει τής πόλεως στάδια· αυτό
 δ' έστι λειμών τις ή κήπος· όλίγη δέ παρά τήν
 έπαυλιν άνεΐται σπόριμος, τὰ δέ λοιπά κυπαρίττια
 και μυρρίναι, έρωτικοῦ, φίλη, κτημάτιον όντως,
 οὔ γεωργοῦ.

Εὐθύς μὲν ή άμφοδος ήμῶν είχέ τινα παιδιάν
 τὰ μὲν γάρ αλληλάς έσκώπτομεν ή τοὺς έραστάς,
 τὰ δ' υπό τῶν ύπαντώντων έρρινώμεθα. Νικίας
 δ' ό λάσταυρος οὐκ οΐδα πόθεν έπανιών 'ποῦ'
 φησιν ήμῖν 'άθρόαι; τίνος άπιτε καταπιεΐν άγρόν;
 μακάριον έκεΐνο τὸ χωρίον όποι βαδίζετε, όσας
 έξει συκᾶς'. τουτόν μὲν οὖν Πετάλη άπεσόβησε
 κωμωδήσασα άκολάστως. άπέπτυσε γάρ ήμᾶς και
 άκαθάρτους είπῶν άπεφθάρη. ήμεις δέ πυρακάν-
 θας άφαιροῦσαι και κλωνία και άνεμώνας συλ-
 λέγουσαι παρήμεν αίφνιδίως· έλαθε δ' ήμᾶς ή
 όδος διά τήν παιδιάν ώς οὐδ' άν ώήθημεν ταχέως
 άνυσθειΐσα.

Εὐθύς δέ περι τήν θυσίαν ήμεν. μικρόν δέ άπω-
 θεν τῶν έπαυλίων πέτρα τις ήν συνηρεφής κατά
 κορυφήν δάφναις και πλατανίστοις, έκατέρωθεν
 δέ μυρρίνης εισί θάμνοι, και πως έξ έπιλοκής
 αυτήν περιθειΐ κιττός έν χρῶ τῇ λίθῳ προσπεφυ-
 κώς· από δέ αυτής ύδωρ άκήρατον έστάλαττεν.
 υπό δέ ταΐς έξοχαΐς τῶν πετριδίων Νύμφαι τινές
 ίδρυνται και Πάν οΐον κατοπτεύων τὰς Ναΐδας